

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyedévre . . . 1 frt.
 Megjelenik a lap hetenkint
 vasárnap, egy iven.
 E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénzküldemények
 a kiadó-hivatalhoz külden-
 dők.

Szentesi Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:
 A három hasábrba terjedő
 petitorsórt egyszeri hirdetés-
 nél 18 kr., a két hasábosért
 12 kr., az egy hasábosért
 6 kr. számítottatik.
 A „Nyilt-tér”-ben a három
 hasábos petitorsórtatási díja
 15 kr. o. é.
 Bélyegdíj minden egyes be-
 ígatásnál 30 kr.
 Bérmentelen levelek nem
 fogadtatnak el.

Az új kereskedelmi törvény.

Azért neveztek minket prókátor-nemzetnek, mert végtelenül sokat perlekedünk; s azért perlekedünk olyan sokat, mert eddig nem voltak rendszeres, minden jogi eretet fölölélő törvényeink. Csak minap olvastunk egy érdekes össze-
 fonlítást, mely szerint addig, míg a mi törvény-
 zékeinknél 1873-ban 2.058.532, járásbírósa-
 gainknál pedig ugyanez évben 2.473.724 ügydarab
 volt elintézendő. — Franciaország összes polgári
 törvényszékeihez egy év alatt csak 100,000 per
 érkezett, Angolország összes járásbírósa-
 gai szintén csak 650,000 ügyet intéztek el átlag egy
 év alatt.

Ha ezt az óriási aránytalanságot figyelemre
 méltatjuk, lehetetlen el nem ismernünk, hogy
 nekünk ily nagyszámú ügyek elintézésére minde-
 nekeltő helyes törvényekről kell gondoskodni.
 És mindenesetre örömmel üdvözljük a, már a
 jövő év elején gyakorlatba veendő magyar ke-
 reskedelmi törvényt, mely hivatva van: rendet
 honosítani meg eddig hitelre számot sem tart-
 ható kereskedelmünkben.

Kereskedelmi törvényünk, amit annak ne-
 vezhetünk volna, eddig általában nem lévén, e
 tekintetben rendezetlen viszonyainkkal annyira
 néha botrányos visszaélés történt, hogy nem
 esoda, ha a külföld megvonta tőlünk bizalmát,
 hitelét. Bizonyosnak látszik, hogy e, már-már
 tarthatlanná váló helyzet vezérelte a kormányt
 is arra, hogy a kereskedelmi törvényt első sor-
 ban szorgalmazza, annak életbeléptetését minden
 más fölött sürgesse.

Es épen azért, mert e törvény oly fontos-
 sággal bír Magyarországnak zömére: a középosz-
 tályra, és mert a törvény csak úgy bír prakti-
 kus értékkel, ha azt mindenki ismerni és tisztel-
 ni tanulja, — hasznos dolgot vélünk művelni
 akkor, midőn az új kereskedelmi törvény leg-
 gyakrabban előforduló szabványaival ismertet-
 jük meg olvasóinkat.

Ezen törvény egyik legnagyobb előnye ab-
 ban áll, hogy eddigi szatócainkat a kereske-
 dők színvonalára emeli. Mert az tény, de egy-
 szersmind elég szomorú dolog is, hogy péld.
 városunkban, hol pedig szép számmal vannak
 a nagyobb üzletek, mai napság alig tíz cég van
 bejegyezve. Az új törvény a cégbejegyzést kö-
 telezővé teszi mindazokra, kik bármily kereske-
 dést folytatnak. Kivétel alá egyedül a házalók
 és kufárok, no meg a kisebb zsidóüzemek esnek.

Ha meggondoljuk, hogy a cégnek törvény-
 széki bejegyzésével mily előnyt, mennyivel több
 hitelt és bizalmat biztosít valamely kereskedő-
 nek, már csak eunél fogva is a legkészségeseb-
 ben alávetethetjük magunkat a vele járó kötele-
 zettségeknek is.

Maguk e köteleességek további, nagy hord-
 erájú előnyét képezik ez új törvénynek. A cég
 bejegyzésnél járó egyik föltétel az, hogy minden
 kereskedő rendes könyvvitelre van szorítva. Ez-
 zel együtt jár még az évenként, esetleg két év-
 kint szükséges leltározás, vagyis az üzleti szá-
 madások időről-időre való lezárása.

Mind olyan intézkedések ezek, melyek ren-
 des kereskedőnél már is túlhaladott álláspontot
 képeznek. Furesa neme az a kereskedésnek, mi-
 dőn a főnök azzal nincs vagy nem akar tisztá-
 ban lenni, hogy mennyi vagyona volt tegnap,
 és mennyi van ma. A rend, a számolás a ke-
 reskedőnek a-b-c-je, de egyuttal miatyánkja is.

Hogy milyen könnyű dolog lesz, kellő jó
 akarat mellett, olyan rendet hozni be kereske-
 dőinknél, amilyent a törvény kíván, — arról leg-
 közelebb. — d.

* A hitelzavarok a fővárosban még mindig nem akarok
 szűnni. A tőzsdelbizottság kifüggesztett egy határozatot, hogy az ál-
 hirek terjesztői a tőzsdéről kizárótnak, s így a baj e részén talán
 segítve lesz; de ha az állhitek meg is szűnnek, elég súlyos a helye-
 zet egy is, anélkül igazán van. A bankok nemesak a hitelt szorítot-
 ták meg igen nagy mértékben, hanem jóformán egészen megszü-
 nítették a prolongációt is, ami a legszolidabb házalakat is megzavar-
 hatja. Általános az óhaj üzleti körökben, hogy a kormány tegyen
 valamit s ne kövesse az osztrák kormány 1873. évi példáját, ami-
 dőn csak akkor álltak elő a segélyvel, mikor már jóformán késő
 volt. Néhány száz ezer forinttal a pénzügyminiszter nagy veszélyt
 hártana el a fővárosi kereskedelemről.

* Panaszok terménykivitelünk körül. Ez idén ter-
 ményeink közül jóformán csak a kukorica fizetett oly bőven, hogy
 jelentékenyebb kivitelre számíthatunk, főleg miután Angliából élénk
 kereslet mutatkozik. Most azonban az „U. L.” jelenti, hogy az
 Angliába szánt első szállitványok megromolva érkeztek Hamburg-
 ba, mert fölötté sokáig heverték a vasutaknál. Ez érzékenyen ká-
 rosíthatja kereskedelmünket s a vasutak saját érdeküket is sértik,
 ha oly módon járnak el, hogy a kiviteli forgalom az angol vevők
 elmaradása folytán megszűnik.

* Az országos kiállítás nagybizottsága — írja a
 „Szegedi Híradó” — a közgazdasági miniszteriumhoz följelentést inté-
 zott, melyben a kiállítás erkölcsi és anyagi támogatását kérte. A
 miniszteriumnak e napokban érkezett le az ez ügyben írtatva, mely-
 ben, hivatkozva arra, hogy még b. e. Bartal György a közgazda-
 sági miniszterium nevében a fővédnökséget és egy a kiállítás er-
 kölcsei támogatását elfogadta, a jelenlegi miniszterium a kiállítás
 költségeinek fődözésére kétezer forintot ajánl föl, oly hozzá-
 adással, hogy az összeg csupán kiállításai célokra fordítsassék. —
 Azonban alapos remény van még arra nézve, hogy a miniszterium
 a költségek fődözéséhez nagyobb összeggel is hozzá fog járulni.
 Legközelebb a nagybizottság Szeged város köztörvényhatóságát is
 megkeresendi a kiállítás anyagi támogatása érdekében s miát re-
 meljük, kérelme itt is méltánylásra fog találni. — A bizottságok és
 szakosztályok pedig már legközelebb komolyan hozzáfognak a mun-
 kálkodáshoz, mert a kiállítás ideje mindjobban közeleg és ezzel a
 teendők sorozata is szaporodik.

Városi közgyűlés.

(December 6-án és 7-én.)

(P.) A II. számtisztai állomást rendszeresítő, az ál-
 latorvos fizetésének 200 frtra emelését helybenhagyó,
 az állatorvos teendőinek szabályozása tárgyában kel-
 tkezett szabályrendeletet jóváhagyó, — stb. megyei vég-
 zések tudomásul vétele után fölvétetett a bor és hus-
 fogyasztási adó kibérlése végett Szegeden járt küldött-
 ség jelentése, mely szerint a harmadizben megtartott

T Á R S A.

Budapest, 1875. dec. 5-én.

Bűnbánás.

Se éjjelem se nappalom nincs,
 Furdal a lelkiismeret,
 Oh, ugy szeretném mostanában
 Meggyónni minden bűnömöt!
 Beh jó lennék, ha most alóla
 Földoldoznának a papok,
 De, hajh, nem oldoznak föl engem,
 Mert én református vagyok!

Öt éve és tíz napja immár,
 Mióta nem imádkozom;
 Templomba is azért megyek csak,
 Mert jár oda sok szép leány.
 S a helyett, hogy magamba szállnék:
 Ide—oda kacsingatok . . .
 De, hajh, nem oldoznak föl engem,
 Mert én református vagyok!

Mikor boldog jurista voltam:
 Hányszor csalám meg főnököm!
 Gyalog rohantam Óbudára
 Tárgyalni és nem gúzsosán.
 A gúzs árát zsebre dugtam,
 Szükségeim lévén nagyok . . .
 De, hajh, nem oldoznak föl engem,
 Mert én református vagyok!

Egy gyönyörű varróleányt
 A szepet nyolc hétig tevé,
 Amíg édes, forró szerelmét
 Nagynehezen megnyerhetém.
 Változatosság kedvéért most
 Menyecskeket csábítgatók . . .
 De, hajh, nem oldoznak föl engem,
 Mert én református vagyok!

Az én derék, áldott szabómnak
 Két éve már, hogy tartozom.
 Pedig mennyit költök hiába!
 Tekézem és tarokkozom.
 Hotelbe járok enni—inni,
 Sok vig thea-estélyt adok . . .
 De, hajh, nem oldoznak föl engem,
 Mert én református vagyok!

Mint zurnaliszta égre—földre
 Diesértem a komániát:
 Remekműnek kirtültem a rossz
 Tragédiát, komédiát.
 Utóttam, aki nagyszerűt írt
 S maga után nyomot hagyott . . .
 Papok, papok, oldozzatok föl,
 Ámbár református vagyok!

Pósa Lajos.

Az örökség.

(Egy könnyelmű ember naplójából.)
 — Rajz a közelmúltból. *) —

Kopogtattak az ajtómon.
 — Szabad! kiálték s fözvetlen rá a levélhordó
 lépett be és egy fekete pecsétes levelet nyomott a
 kezembe.

Akinek már se apja, se anyja, nem szokott az
 fekete pecsétes levélről megjedni; én pedig, nehogy
 meg nem ijedtem, de majd hogy a póstás szeme láttára
 táncra nem kerekedtem örömben. Hogy is ne! egy
 nagynéném, egy gazdag nagynéném halt meg, kinek
 most én leszek, én leszek egyedüli örököse. Minek a
 bú, minek a bánat? Alig láttam több mint egyszerű
 életben. Atyám, míg élt, folytonosan viszálykodott
 vele s egyik a másikat csupa rokoni szeretetből soha
 se latogatta meg. Talán négy vagy öt esztendő lehet-
 tem, midőn pár napra elvittek hozzám. Élénk emlékeze-
 temben vannak mai napig is a kinok, melyeket akkor
 szenvedtem; — folytonosan üldözött tanításával, inté-
 seivel, a pajkos, szilaj gyermekből engedelmes, jó fiút
 akart faragni, mit én rendesen azzal háláltam meg, hogy
 vagy kedves mopszli kutyáját faggtam, vagy pedig
 szeretett virágerepeit törtem össze. Természetesen en-
 nek megint új inté, új tanítás lett az eredménye. Egy
 szóval én elégedetlen voltam nagynénémel, nagynéném

*) Melyhez hasonló azonban mai napság is elég történhetik meg.

meg velem. A dolog vége utóljára is csak az lett, hogy
 hazaküldtek s azóta egyikünk se kíváncsított a másik
 után.

— Pax tecum! gondolám magamban, miután a
 levelet elolvastam, csak az örökség volna már kezem-
 ben. Adósságom roppant sok volt, hitelezőim keményen
 zaklattak és már-már becsukatással is fenyegettek. —
 Ez a levél jó kibuvó lesz, megmutatom nekik s egy
 darab időre csak fölhagynak dühös ostromukkal.

Mi jó, ha az embernek mégis van valakije, aki
 ép jókor hal meg s neki hozzá szép összeget is hagy.

Másnap utnak indultam s még az nap oda értem
 X-re, ahol boldogult nagynéném lakott s hol az Ur ke-
 gyelméből a földben is fog szunyadni.

Ott voltam.
 Csöndült az egész házon; egyetlen lélek se jött
 fogadásomra. Bemegyek az ódon kastélyba, nincsen
 senki; végig megyek a hosszú tornácra, — ismét senki.
 Nincsen senki, aki utbaigazitson, aki szobát mutasson.
 Nem tudtam mire vélni a dolgot; elátkozott kastélyban
 vagyok-e, ahol egyszerre kísértetek törnek rám és el-
 vesztik a szegény halandót, aki esőndjüket háborgatni
 merészelt? Összeborzadva haladtam kifelé s egészen
 megkönnyebbült keblemmel, midőn ismét a szabad ég alatt
 éreztem magamat. Nem tudtam visszamenjek-e, ne-e,
 vagy örökre távozzam-e e kísérteties helyről. A hitelo-
 zók! E szó jutott egyszerre eszembe, eszembe jutott
 vele, hogy nekem innen pénz nélkül távozzom nem
 szabad. Kemény léptekkel indultam ismét befelé, de
 majd megmerevedtem bámulatomban, midőn hirtelen
 egy gyönyörű női alak állt előttem. Ez elhagyott lak
 tündérének képzeltem, ki a vakmerő betolakodót most
 büntetni jött. De csakhamar magamból tértem, midőn
 csengő hangon megszólította:

árverésen 14,000 frt. bérösszeget ajánlván, azon válszt nyerte, hogy a hivatalosan kinyomozott évi bevétel 15158 frt. 82 kr. lévén, Szentés városnak azt az összeget kellene megajánlani, melyből 5% kezelési költség volna csak levonható. Küldöttségünk az 1875. XXVIII. t. c. 2. §-át tartván szem előtt, a kinyomozott bevétellel egyenlő összeget megadni jónak látta, mihez képest ajánlatát a pénzügyigazgatóság jóváhagyás végett föl is terjesztette a miniszteriumhoz. A küldöttség eljárását a közgyűlés jóváhagyta.

A városi pénztárakat vizsgáló küldöttség jelentéséből kitűnt, hogy a válsztági pénztárnál némely csekélyebb mulasztások találtak, minél fogva a válsztági pénztári tisztég nagyobb pontosságra hivatott föl.

Csongrád megye közgyűlésének az iskolai alap létesítésére vonatkozó utasító végzése a jogügyi szakosztálynak adatott ki véleményezésére.

A piaci helypénzszedési jog elvben elfogadtatván, annak mikénti alkalmazását illető véleményadás — s a szomszéd városok példájához alkalmazott tarifáké- zítéssel a háztartási szakosztály bizatik meg.

Ugyancsak elvileg lett elfogadva a gőzmalmok- nak „malomtaxával“ való megrovása is. A gőzmalmok- nak mily mértékben leendő megrovására nézve véle- ményt adni, az ügyész utasitattik.

A kákafoki gáttársulat által Szentés városra il- letéktelenül kirovott és beszédett ármentesítési költség- geknek kiken leendő megvétele tárgyában betérjeszt- ett jöfűgyi szakosztályi javaslat, mely szerint a vá- ros által 30 éven át 2000 hold után fizetett ármentes- itési költségek a kákafoki gáttársulaton követeltesse- nek, elfogadtatott és a város e követelésének barát- ságos, vagy per útján történendő érvényesítésével az ügyész megbizattott.

Burg Lajostól földfoglalás címen illetéktelenül be- szédett 546 frt. 80 kr. — annak részére a válsztági pénztárból visszafizetendő leszén.

Fűlöp Lajos, volt kurcai hídvár haszonbérő 2302 frt. 75 kr. leengedése tárgyában beadott kérvényre hozott jogűgyi szakosztályi jelentés — elfogadtatván, Szentés város volt gazdasági bizottmányának 1875. sz. határozata érvényben hagyatott, a követelés pedig le- iratott.

Miudazok, kik már lefolyt időkre fizetni kötele- zett malomtaxával hátralékban vannak, a tisztü ügyész által hovahamarabb bepresitendők.

A városi téglafüzletnek 1875. évi kezeléséről és forgalmáról betérjesztett tanácsi jelentés és javaslat — tudomásul vétetvén, a mult évről megmaradt téglá a jövő évi gazdái számadás bevételére utaltatik; utasit- tatott egyszermind Abaffy Zsigmond, városi mérnök, hogy a piactér kiköveztetésére vonatkozó tervrajzát a költségvetéssel együtt legfűlőbb a márciusi közgyű- léshöz mutassa be.

A határbeli utak jó karban tartását illetőleg ki- mondatott, hogy az árlejtés útján aszközöltessék; a vá- rosi gazda fölűgyelete természetesen ezután is főntar- tatván.

E közgyűlés folytatólagos tárgyalásairól, a hol- nap tartandó rendkívűli közgyűlésről szóló tudósitá- sunkkal együtt, jövő számunk hoz értesítést.

A Szegváron, f. dec. 15-én tartandó megyei közgyűlés tárgysorozata.

1. Miniszterelnöki leirat annak kineveztetéséről.
2. A megyei székhely kérdésébeni intézkedés.
3. Az ez évi november 11-én tartott választások- ról küldöttségi jelentés.
4. A megyei igazoló választmány ujra alakítása.
5. Csejtei Antal, aljegyző lemondása.
6. A közmunkaváltás megállapítására miniszteri rendelet.
7. A gyógyszerkek árát illetőleg kiadott miniszteri rendelet.
8. A megyei fűtési anyagok beszerzésére vonat- kozó rendelet.
9. A megyei szegődményesek ruházatának hazai gyárakból leendő beszerzése tárgyában m. rendelet.
10. A tápói rét Kemes és Marostó községgő ala- kítása tárgyában m. rendelet.
11. Nagy Lajost illető napdíjak kiutalására vo- natkozó m. rendelet.
12. Az 1866. évi július hóra kifizetett megyei pénztárnoki fizetés megtérítése iránt m. rendelet.
13. A Szűes Dániel és Kajtár Lajos közt fűn- forgó építkezési ügyben m. rendelet.
14. Píllich János földjén levő árok behuzatása iránti ügyben m. rendelet.
15. Az 1876. évi költségvetés tárgyában m. rendelet.
16. Szeghő József kérelmére m. rendelet.
17. Az 186% évi pénztári számadásra tisztü jelentés.
18. A budapesti ker. és iparkamara megkeresése, — a vendéglőkben és korszakkban használandó mér- tékekről.
19. A megyei mértékűhitelesítő hivatalnak mérle- gekkel ellátása tárgyában jelentés.
20. A megye területén szükségelt marhahajtó utak kijelölése iránt küldöttségi jelentés.
21. A Tiszán inneni járású szolgabíroság hivatalos átíratának átírása tárgyában küldöttségi jelentés.
22. A megyei szegényalap gyarapítására vonat- kozó tisztü jelentés.
23. A sártói töltés kisajátítása tárgyában tisztü jelentés.
24. Ezüst pénznek bankjegyekre való beváltása iránt tisztü jelentés.
25. A csongrádi határban épített hidak kifizetése tárgyában tisztü jelentés.
26. A baromvásárok rendezése ügyében küldött ségi jelentés.

Jelentés és fölűhívás.

Társadalmi életünk élénkítése céljából a helybeli kaszinó-egylet termében f. hó 18-án, szombaton este 7 órákor fölűhívás és előadásokkal egybekötött — be- lépti díj nélküli — társas-estély fog rendeztetni, melyre az egylet tagjai s ezek t. családjai ezennel tisztelettel meghívattak. A rendező bizottság.

Meghívás.

Szentés, Csongrád, és környékek művelt közönsé- géhez! — A hódmezűvásárhelyi „kaszinó-egylet“ azou „társas-estélyek“ rendezését, melyeket a „testvérítés- tés“ terjesztése és a közszellem ébresztése végett“ saját he- lyiségében megkezdett, ez időszerint is minden két hétben folytatni fogja.

Az estélyek programja: közérdekű és tanulsá- gos s néha humorisztikus fölűhívás, zongorajáték, mű- ének, dal, szavaltat és tánc leend.

Ez estélyekre a nagyérdemű művelt közönség egy- szer-mindenkorra azon tiszteletteljes kéressel hivatik meg: hogy a programot, a kitűzött nappal együtt — külön meghívók sem most, sem jövőben nem küldöz- tetvén szét — a „Szentési Lap“-ban esetről esetre már egy héttel előbb teendűk közzé.

Az első ilyenmű estély e hó 4-ik napján volt. A második pedig e hó 18. napján (szombaton) esti 7 órákor fog rendeztetni.

Programja: 1. „Szerettelek...“ Zenéje: En- geszer Mátástól, előadja a dalárda. 2. „A csillagászat köréből,“ fölűhívása Nagy Tamás, tanár. 3. Az 1-ső „Ma- gyar ábránd,“ Székely Imrétől, zongorán játsza Hai- niss Margit k. a. 4. Vig szavaltat, Karancsi Dánieltől. 5. A 2-ik „Magyar ábránd,“ Székely Imrétől, zongor- án játsza Hainiss Zseni k. a. 6. „Hajósdal“... Ze- néje X. X., előadja a dalárda. 7. Tánc.

Belépti-díj: egy személytől 50 o. é. krajcár, több személytől — ugyanazon család tagjaira nézve — fe- jenként 30-30 o. é. krajcár.

Hódmezűvásárhely, 1875. december 9.

A rendezőség.

Helyi hírek.

* A jótékony nőegylet december 5-én tar- tott választmányi gyűléséből egy állandó vigalmi bi- zottságot küldött ki, melynek föladata lesz mulatságok rendezése által egyrészt a társas életet élénkíteni, másrészt lehetőleg oda hatni, hogy ezen e révén is anyagi támogatást nyerjen a kisedővoda ügye. E vi- galmi bizottság a dalegylet hasonló bizottságával együtt esütörtökön tartotta első értekezletét és elhatározta, hogy e hó 29-én hangversenyt fog rendezni a két egylet ja- vára. Addig is, míg ezen estély véglegesen megállapi- tott programját közölhetnők, fölűhívjuk rá az illetékes körök figyelmét. Ez alkalommal fölűhívjuk azt is, hogy a város háztartási szakosztálya, melyhez a nőegylet segélyezés iránti kérvénye véleményadás végett uta- sitva lett, kérdést intézett a nőegylet elnökéhez arra nézve: mily összeggel rendelkezik már eddigelé a kis- dedővoda? E kérdés azt látszik igazolni, miszerint a városi hatóság akkor, midőn ezen ügyet beható meg- figyelésre méltatja, azt egyszermind gyamolítani is szándékozik. Ép erre való tekintettel, nem tartjuk fö- lőslegesen e helyen is hangsúlyozni, hogy a jótékony nőegylet eddigi alaptőkéje 2112 frtot tesz, oly össze- get tehát, melynek kamatai csak 1/2 részben fűdözhet- nek a kisedővoda költségeit. Ajánljuk e körűlményt, a háztartási szakosztály és az ez ügyben majdan in- tézkedő közgyűlés figyelmébe.

* Örömmel látjuk, hogy a kisedővoda iránt általános érdeklődés mutatkozik ugy egyesek, mint ter- rületek részéről. A lapunk mult számában említett egyes testületekhez intézett megkeresések már is ered- ményeztek némi sikert. Az izraelita hitközség a kis-

— Isten hozta, Csorba Károly ur!

Hát még se valami gonosz tündér! Vigasztalód- tam. Nevemet tudja, meglehet, hogy arról is van tado- mása, mért jöttem. Hát ha még egy zsák arannyal boesát el magától?!

Ez a reményem nem teljesült. Meggyőződtem azonban nem sokára, hogy ha nem is tündér, de leg- alább egyike a legszebb földi teremteseknek áll előttem. Alig, hogy e meggyőződésre jutottam, mint afféle vi- lágú, elkezdek neki nyakra-főre udvarolni, mialatt szé- pem elpirulva majd le, majd ismét fölűtté szemét.

És midőn e szembe figyelmesebben kezdtem be- letekintgetni, majd hogy beléje nem bolondultam. Egy szóval, a lány roppantul megtetszett.

Megismerkedtem vele s beszéd közben megtud- tam, hogy a kastélybeli kisasszony nevelőnője.

Hát nagyneűmnek, könnyen meglehet, szép le- ánya is van, s én erről nem tudtam semmit. No de remélem, hogy hibámat majd helyre hozom. Egészen fölűdultam, s eszembe sem jutott, hogy így aligha jut- ram annyi örökség, mint amennyire számot tartottam.

— Már hogy tud olyan vig lenni, szűlt egyszerre beszélgetés közben szép kísérom, mikor nagyneűje alig egy-két napja, hogy meghalt.

— Hja, kisasszony, mikor az ember nagy örök- séget vár, akkor vig szokott lenni, és én kétszeresen vagyok vig, mert ugyancsak szükségem van rá.

— Hát semmit se bänkődik nagyneűje halálán, nem szentel emlékére egy könyvet sem? Ön valóban háládatlan!

— Háládatlan ide, háládatlan oda! én, megvallva sz igazat, egy cseppet se bänkődöm fölűtte; elég az hozzá... no, de mikor is lesz a végrendelet föl- olvasása?

— A végrendelet fölűhívása? bizonyosan nem tudom, valószínűleg a temetés után.

— A temetés után! hát még el sem temették! s engem most a halotti ceremóniák martirjává akarnak tenni?

Hasztalan volt kifakadásom, a „csak önre vártunk“ féle kifejezések megbénították nyelvemet, elhallgattat- tak és utóljára azt is meg kellett ígérnem a kedves teremtesnek, hogy elmegyek vele s megnézem nagy- nénem ravatalát.

Nolens, volens vele kellett mennem. Mentünk ter- meken és folyosókon keresztül, míg végre egy fekete posztóval bevont ajtóhoz étünk. Szépem itt intett, hogy várakozzam és bement.

Vagy egy negyedóraig kellett várnom, míg tün- dér-alakja ismét mellettem termett.

— Menjünk, suttogá.

És mentünk, mentünk be a halottas szobába. Kö- zepén halottias ravatalon fekűdt nagyneűm, a kopor- söt kísérteties fényt terjesztő viaszgyertyák vették kör- rül. Borzadással közeledtem. Vizsgálám a tetemet, viz- gálám ráncbaszedett vonásait, hát egyszerre csak, iszo- nyat, rémület, a halottnak egyik szeme kinyílik, elkezd mozogni és végre — fölűtt a ravatalon.

Nosza, nekem se kellett több!... ki a szobából, végig rohantam a folyosólabirinton, le az isállóba, ott hamar fölűrgeltem egyik lovatam, kocsimat, vele kocsisomat, mindenemet ott hagytam és allo! lóhalálában vissza- vágtattam Pestre.

Csak a fölűtamdt nagyneűno és a gyönyörű neve- lőnő képe kísérté utjában az eszeveszett vágatút.

A szép örökségre nézve minden reményem fűstbe ment. —

Alig jutott hitelezőim fűlébe megjöttöm hiro, már

nyakamon voltak; egyik ide, a másik amoda ráncigált és követelte pénzét.

— Az istenért, hagyjatok békét! fakadék ki végre, mit akartok, meg akartok enni?

— Pénzűnket! ordította egy pár hang.

— Hát mondtam már, hogy nem adom meg

E szavakra általános öröm következett be.

— Nem kell-e előbb az öröklött birtokot rendez- nem s csak, ha már rendeztem, nem akkor fizethetek- nektek is?

Némelyek bölűngtattak fejűkkel, mások tazadólag rázták.

— Egy hét mulva jűjjetek el ismét, folytatám, és ha akkor sem fizetek, nem bánom, börtönbe is hureolhattok.

Erre a fenyegető redők lesimultak, az arcok ismét nyájas alakot öltöttek és mély meghajtással távozott mindegyik.

Ilyformán ezeket leráztam volna egy egész hétre. De hát aztán?...

A busulás, a fejtűrés nem szokásom ugyan, de ha ezek a harpiák meg találnak harapni és bevisznek egy sötét lyukba, melynek közönséges néven börtön a neve, mi lesz akkor belőlem?

Ezerszer hányám most szememre illetlen beszéde- met, de hiába, „késő bánat“, mint a közmondás tartja, „ebgondolat.“ Az örökség elveszett, egy hét mulva nem tudok fizetni és elvisznek oda, hova nem igen vágya- kodom.

Másnap ismét kopogtatás riasztott föl képzelgé- semből. A levélhordó volt.

Megint a levélhordó! Gyűlölni kezdém a levél- hordókat, mióta azt a fatalis levelet kaptam.

— Mit hozott megint? fürmedtem a belépőre.

dedóvoda megnyitásától számítandó 5 évre, évi 30 frt. segélyt szavazott meg annak fönntartási költségeire, oly kijelentéssel, miszerint az 5 év leteltével, az akkori körülményekhez képest, ugyanannyi, sőt lehetőleg több segélyt is készségesen fog fölajánlani. Ha többi községek és más erkölcsi testületeink csak ily arányban fognak is támogatni igyekezeteinket, úgy a kitűzött célt már is megközelítettük.

— Sólházi ügyünkben ismét változás történt. Az itteni állami sókészletet Lövy Antal, nagyváradi lakos vette át a kormánytól, s az esetben, ha a sóraktár — jutányos bérfizetés mellett — nála megmagyarít, 4 frt. néhány krtól egész 6 frt. 11 krtig számukozik mázsánként sőt mérni; tehát a legfehérebb sőt is, mázsánként 13 krtal olcsóbban, mint az állami lag méretük.

— Folyó hó 13 án városi képviselő testületünk rendkívüli közgyűlést tart; nevezetesebb tárgyai: a bor- és huszfogyasztási adóügy, mivel annak bérösszegét a miniszterium még úgy sem hagyta helyben, hogy a 15158 frt. 82 krtól 5% kezelési költség levonassék. Fölvétetik e rendkívüli közgyűlésen Lövy Antal az iránti kérvénye is, hogy a sóház neki használatra átengedessék.

* A bécsi világkiállításán Szentendről csak egy iparos, ifjú Zsoldos Ferenc vett részt, ki a napokban kapta meg az elismerő oklevelet kiállított csempéire. Megjegyezzük, hogy hasonló cikkekre magasabb rendű kitüntetést egyetlen kiállító sem kapott.

— Lapunk 41 ik számában említett azon értesülést, hogy a csongrád megyei összes jegyzők egy jegyzői-egyesület alakításán fáradoznak, — a valóság határára áll. Városunk főjegyzője: Cicatricis Pál a szabályrendelet tervezetét már el is készíté, s mint magán-úton értesültünk, a megyei főjegyző e hó 14-ére a jegyzői kart értekezletre hívja össze. A szabályrendelet tervezetéből fontosnak tartjuk megemlíteni az alapítói szervezését. Minden község — így szól a szabályrendelet — tartozik összes jegyzői fizetésének 20% át 10 éven át a jegyzői nyugdíjalap pénztárába befizetni; 10 év után pedig 2%-ot mindaddig, míg az alapítói a jegyzők összes fizetésével föl nem ér. A jegyzők maguk 10 éven fizetésüknek 5%-át, azontul pedig mindaddig, míg tetteleg működnek, fizetésük 2%-át fizetik a nyugdíjalaphoz. A fent jelzett első értekezlet föladata leendő szabályzat tervét megvitatni és — amire célnak megfelelő kidolgozása reményt nyújt — elfogadni. A megyei közgyűlés szükségeltet jóváhagyása pedig bizonyosan nem fog sokáig várni magára.

* Tiszai átjárónk kötele nem valami hűségesen teljesíti kötelességét. Rövid idő óta nem kevesebb, mint háromszor szakadt el azok nem kis bosszúságára, akik nagy nehezen várják a postát késő estig. Talán jó volna azt a bérlő urat felszólítani, hogy, ha nem restelli a pénzeket beszélni, hát készítsessen legalább oly erős kötelet, amelyre az ember kényelmét rábízhatja.

* Helyes, bár kissé elkés ett a reform. egyháztanács azon intézkedése, hogy az új mértékek is

mertetése céljából, a felnőttek részére tanfolyamot nyit, mely ma, december 12-én veszi kezdetét minden reform. iskolában (kivéve a központi leányiskolát) és folytatva lesz e hó 19-én, valamint jövő évi január 2-án. Ideje, hogy végtére beletanuljunk az új mértékrendszerbe, és ennek folytán iparos- és gazdaközösségünknek önmagá iránti kötelessége kívánja, miszerint e nyilvános tanfolyamokban mind nagyobb számmal résztvegyen.

* Régebben elkövetett bűntény nyomán van kapitányságunk. A napokban az ugynevezett kajáni oromnál, mintegy fél ásonyomra a föld alatt, egy arccal lefelé fordított férfi csontvázat találtak, melynek koponyacsontja, az eddig megejtett orvosi vizsgálat szerint, erőszakosan látszik betörve. Annál gyanúsabb pedig a dolog, mert a hullán semmiféle öltözetnek még csak foszlányai sem láthatók. Kétféle kombináció fogott eddig helyet. Egyik szerint a talált csontváz az 1871-ik évi virágvasárnapon eltűnt Sáfány Jánosé, a másik szerint egy, ugyanezen időtájon eltűnt Mandl nevű házalóé volna. Kapitányságunk és a járásbiróság majd végére járnak a dolognak.

Értesítések. Weiner Farkasnak a középrakodókeritben here- és gypszénája eladó. — Özv. Kutas Mihályné I. t. 202. számú háza, kedvező föltételek mellett, eladó. — Özv. Lövy Lajosné házánál egy külön lakhely kiadó. — Sz. Nagy Lajos fábáni földje kukoricavetés alá pénzért kiadó. — Lázár Sándornak Kajánon, Vereshalom mellett 10 hold földje van kukorica alá pénzért kiadó, a nagy patói szőlője pedig kedvező föltételek mellett eladó. — Öv. Balog Mihály I. t. 349. sz. a. lakosnak szentlászlói első oszt. földje, és borai van eladó. Nemes Julianna II. t. 580. sz. a. lakosnak 2 od oszt. földje a vekeraton eladó. — Csákó Sándor I. t. 107. számú háza, kedvező föltételek mellett eladó. — Bodnár József II. t. 436. sz. a. lakosnak 6 hold földje eladó, vagy felszántva kukorica alá pénzért kiadó. — Cúkor Noé belsőcserei tele 19 hold földje eladó, vagy hasznóbérbé kiadó, értekezni lehet Kohn Mária helybeli lakossal.

* Az „Új Idők,” szépirodalmi és divattárcájú hetilap 49-ik száma következő, változatos tartalommal jelent meg: Hogy utaznak Dél-Afrikában, Sámí Lajos toll. Nem ezt akartam én . . . Benedek Aladár eredeti költeménye. Az első hó ünnepe (képpel). Ad akta, eredeti elbeszélés, írta: Varga János. Őszi zés, Lenau költeménye, Aucun fordításában, Vig fiúk, Felix Lilla humoriskje, B. Büttner Lina fordításában. Az ismeretlen párbeszéd. Vonások lord Byron életéből. Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek. A boríték különféle apróságai. Ajánljuk e lapot olvasóink figyelmébe. Szerkesztője: Benedek Aladár. Előfizetési ára negyedévre 2 ft. 50 kr., mely összeg a kiadó-hivatalhoz (Budapest, ősz utca 14. sz.) küldendő.

Üzleti tudósítás

(december 9-éről.)

Az utak folytontartó járhatatlansága folytán a mai hetivásárra igen kevés gabona szállított, és azt a keveset is olcsó áron kellett eladni.

Mai árak:

80 fontos buza vámmászaja (magtárba szállítva)	3.50
81 " " " " " "	3.60—3.70
82 " " " " " "	3.80—
83 " " " " " "	4.00—4.10
84 " " " " " "	4.20—4.25

Árpa mérője (72 fontra kiegészítve) 1.60—1.70
Tavaszzal szállítandó kukorica mázsája (egy forint előleg adása mellett) 1 ft. 50 kr.

Különlélek.

— Az idők jele. Temesváron a napokban egy nagy szeszgyárt árvereztek el, mely eredetileg 400,000 fittal rendeztetett be. A pénzügyi kincstár 70,000 frut volt bekebelezve; a végeladásnál 50,000 fittal vevő is maradt; más árverelő nem jelent meg. Ugyancsak az idők szomorú jele egy Középszőlők-megyében, N. Bajomban történt eset, hol bizonyos Várady János, ottani lakos 30 fittal tartozott egy uzorásnak, mely összeg a kamat mellett csakhamar 120 frtra rugott. Az uzorás elárvereztetette Várady 59 hold földjét, mely bíróilag három ezer tizenhét frtra volt becsülve. Vevők azonban nem jelentkezvén, a második árverési határnapon azt az uzorás maga vette meg 14, mond tizennégy oszt. ért. frtért.

* Érdekes mérgezési és örökösödési pör folyik most Udvarhelyszéken, melyben oly meglepő fordulatok és események fordulnak elő, mintha csak valamely szenzációs regényt olvasna az ember. Egy 65 éves dúsgazdag nő férjhez megy egy 32 éves férfihoz. Ez nem a leggyöngédebben bánik vele, miért odahagyja ősi lakát, egy nőrökönához menekül s ennek sorozás alá eső fiát, hogy a sorozás alól az „egyetlen fiú” címén megmenekülhessen, fiává fogadja. A fiú eszerint meg is szabadul a katonaságtól, de rosszul hálálja meg fogadott anyja jószágát, mert a fiú jogcímén szerénytelen pénzkövetelésekkel és zsarolásokkal lép föl ellene. A nő vonakodik e követeléseknek eleget tenni, minek folytán a fiú pört kezd s ily módon érvényesíti jogait. A nő fölhasználta ugyan a jogorvoslat minden nemét, de minden fórumon előn utasítva s törvényes anyává deklarálva. — A fiú ekkor anyjának gondnokság alá helyezését s birtokának zár alá vételét szorgalmazta, de ezt nem tudta kivinni. Képzeltetni, hogy a dolgok ily állásában mily gyöngéd viszony fejlett ki az anya és fiú között. Pöröltek is egyre-másra, míg végre a nő kezdő birtokait eladogatni s Kolozsvárra készült átteni lakását. Ekkor hirtelen beteg lett s rövid betegség után meghalt. A hagyaték fölött most már pör támadt a törvényes örökös, a fogadott fiú és a fogadott anyja egy testvére között, kit az elhunyt nő végrendeletileg nevezett ki örökösének. Még bonyolódottabbá teszi ez esetet azon körülmény, hogy a nő halála után névtelen följelentés történt a tervényszékhez, melyben az agg nő halála mérgezéssel előidéztnek állítatik. E följelentés névtelenül történt ugyan, de oly szakértő szerkezettel és aként indokolva, hogy a törvényszéknek a vizsgálatot el kellett rendelnie. Ez meg is kezdetett. A hullá kivételét a bíróból s törvényszéktől fölboncoltatott. Mit eredményezett e vizsgálat, arról még a „M. P.”, mely e történetet közli nem tesz említést.

* A „Szabolcs” írja: „Adóhajtó a dunában! A közelebbi békés haljában történt, — legalább így hallottuk előadatni, — hogy az adóhajtó egye-

— Ennek, úgy hiszem, jobban örül, mint a multkorinak, mondá emberem, miközben egy ötpecsétes levelet tartott elém.

— Tyűh, ebben még pénz is van.

Sietve bontám föl, átoltasám hamarjában, — bár ne tettem volna! Olyan dűhbe jöttem, hogy a szegény borraivalóra váró levélhordó sehogya se fogható föl állapotomat, midőn bosszúnak tárgyat keresve, borraivaló helyett — szegény flótást kilöktem.

Iszonyú levél volt ez!

„Tisztelt uram!” hangzék, „nem adhatok Istennek elég hálát, hogy olyan tökéletesen sikerült önnek érzelmeit irányomban kitudni. Majd kacagok, majd sírok örömben, hogy birtokomat nem ilyen szívtelen emberre hagyom, mint ön. Pedig higgye, a legnemesebb szándékkal voltam irányában és tervem volt, önt lányommal összeházasítani. Mindenkinék vannak néha különös gondolatai s az enyém az volt, hogy a világ halottnak higgyen. Akartam tudni, ki bántódik majd fölöttem. Leányom egyedül ismerte tervemet. Megirattam önnek halálomat, belefeküdtem a koporsóba, midőn jött, leányom volt az, kit ön nevelőnőnek hitt, leányom volt az, ki előtt nagynénje felől oly tisztelettelenes nyilatkozatot kat tett, ő volt az, aki önt hozzám vezette. Fájdalom-megtekintésémmel legkisebb fájdalmat sem érzett. Eleget tudtam már ekkor s épen föl akartam kelni, hogy önt örökségi ábrándjaitól örökre megfoszszam, mire ön, valószínűleg megrettenve a nem várt föltámadástól, nyilatkozatomat be nem várva, megszökött. — Kárpótlásul azonban hasztalan tett utjáért és elpazarlott idejéért e levélhez mellékelve küldök 50, mond ötven forintot osztrák értékben.” Szikváry Zsuzsanna.

Iszonyú levél volt ez! Kétszeresen sujtottak e sorok. Az örökség hagyján, de hogy az a gyönyörű te-

remtés, akiről csak most tudtam meg, hogy ő nagynéném lánya, hogy a nevelőség csalfa álarc volt, hogy ez az angyal, vagy minek nevezzem, ez áralt el, az fájt nagyon. S aztán, nagynéném, nem elég, hogy megfoszt örökségemtől, még gúnyol is! 50 forintot küldt és idő kárpótlására. E gyalázatot nem tűröm, mindjárt visszaküldöm neki.

Avval fogtam a lábomnál heverő öt tizest, borítékba tettem, hasonlóképp öt pecsétet nyomtam rá és indultam nagy dűhösen a postára.

Azonban haragom csillapultával fontolóra kezdtem venni a dolgot.

— De bolond volnék ez ötven forintot visszaküldeni, mondám magamban. Vissza biz én nem küldöm, ez is jobb a semminél.

Evvel szépen föl bontám ismét a borítékot, az öt tizest kivettem belőle és üres tárcámba dugtam.

Nem jó ott büszkének lenni, ahol a büszkeség az embernek kárára van.

Egy hét múlva azonban nagyon is lealáztak. Ki nem elégtett hitelezőim, megnuvva hosszas ígéréteimet, bezárattak és a börtön penészes levegőjét fél évig voltam kénytelen szívni.

Örökség helyett börtön, szerelem helyett árulás! Aki nem tudja, mi az a börtön, nem tudhatja, mennyit szenvedtem fogságom ideje alatt.

Számlálni a perceket lázasan, nyugtalanul, hogy minél előbb múltjanak az órák, számlálni lázasan, nyugtalanul az órákat, hogy csak minél előbb múltjanak a napok, számlálni, számlálni, lázasan, nyugtalanul, hogy minél előbb üssön a szabadulás órája és aztán tapasztalni, mily lassan, mily lanyhán múltnak a percek, múltnak az órák, múltnak a napok, — az a fogolyinak mulatsága.

Még kinosabbá tette rám nézve a fogságot ez a meggyőződés, hogy szomorú sorsomat azon lénynek köszönhetem, kiért életemet is szívesen odaadtam volna s ki ha nem szól, talán most a legboldogabb vagyok.

És tudj isten, meddig maradhattam volna még börtönömben, ha a végzet rajtam nem könyörül.

Fogságom hatodik hónapjában levelet kaptam.

Női irás volt. A legkedvesebb vonásokkal, a legkedvesebb szavakkal mondja el az én szeretett nevelőnőm, akarom mondani hugom, mennyire sajnálja sorsomat, hogy ennyire jutottam, mint nem nyugodott addig, míg lakásomat, míg állapotomat meg nem tudta, míg a nénit rá nem bírta, hogy adóságaimat fizesse ki, hogy szabadítson meg e szomorú helyről. Ő nem akarta vesztetnem, csak tréfából mondta meg nyilatkozásaimat anélkül, hogy a következésre gondolt volna, nem tudta, hogy nagyném büszkeségét evvel annyira megsértettem. Bocssásk meg neki.

Bocssásk meg neki! hisz nekem kell tőle bocsánatot kérnem, hogy egy pillanatra is táplálhattam komolyan ilyen gyanút irányában.

Nem folytatom tovább ezt a históriát. Most, midőn e sorokat írom boldog férje vagyok az én kedves nevelőnőmnek, az én szeretett Juliskámnak. A nagynéni se haragszik már rám, hisz áldott, jó teremtés. Csak néha-néha hallat most is egy pár intést, egy pár példabeszédet, melyeket én bölcs türelemmel halgatok végig, de melyeket én bölcsen nem szoktam követni.

— De azért úgy-e nem haragszik rám, kedves néni?

Halász Ignác.

bek közt egy dunnát is lefoglalt, s már el is akart vitézni egy pórú házatól. A pórú azonban nem engedte kedves, és sok szép emlékekkel bíró dunnáját, hanem ugyan huzgálta kifelé a daló kezéből, míg végre az érdekes dunna megszokta a hosszas cibálást s ropp! — egy keserves jajkiáltással ketté szakadt, előidézvén egyzersmind azon mulatságos jelenetet is, hogy az asszony egyfelé s a mérges ember másfelé jöttek nem igen kellemes érintkezésbe, ki a padkával, ki a nyoszolya szögletével. Ekkor aztán a menyecske hamarosan fölpattant a földről s a kezébe szakadt nagybik földunnát a mérges ember fejébe huzta, úgy, hogy

az majd belefutott a finom pehelybe, de tán bele is futott volna, ha szent Széll Kálmánt nem hívja segítségül, és mikor kiszabadult is a veszélyes labirintusból, egész napon kellett tisztogatnia haját, kabátját, orrát, fülét a végzetes tollinvasítótól. — A nő, mint bírlik, csak azt bánja, hogy miért nem kötötte be a dunnába azt a hatalmas urat! Jól is tette volna, mondáná rá sok megkínzott adóhátralékos — boldog Magyar-honban.

* Uj magyar találmány. Ács György vasuti kalauz oly szerkezetét találta föl a vasuti dörzsfékeknek, melylyel a kerekeket egy pillanat alatt meg lehet álli-

tani, mi által számos vasuti szerevséftlenségnek lenne eleje véve. Ács találmányát beterjeszti a miniszteriumnak.

Szerkesztői üzenet

A „Szentesi Lap” egy budapesti olvasójának. Könnyű ott Budapesten élni a lámpavilágnál, És becézni azért, hogy te világosan élsz... Furesz azonban, hogy a sötétben én veszem észre, Mily heves a spiritus, ami fejedbe' vagyon. „Iduna vára.” Néhány oly adat fordul elő a beszélyben, melynek helyességét kétségbe vonom. Lesz szives alkalmilag a forrást megnevezni, melyből merítette. A beszély különben elég jó, ámbar a mi közönségünk nagy részének nem tetszenék.

Felölös szerkesztő: **Kulinyi Zsigmond.**

H I R D E T É S E K.

A z ő s z i é v a d r a

ajánljuk a legújabbat mindennemű **ruhakelmékből**, ugymint **rips, cheviot, kártoly** (cauzarn) **terno**, stb.; **fekete és színes selyemszővetek és bársonyok, vászonárak, butorszővetek és szőnyegek.**

D ú s r a k t á r

női ruhák, köpenyek, felöltők és bundákból legújabb divat szerint.

Mély tisztelettel a

hölgy-divatárak és kész ruhaneműek csarnoka

a „**bécsi világkiállításához.**“

Budapest, batvani-utca, 2 szám, a régi posta-épületben.

Vidéki rendelvények utánvétel mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Minták ingyen és bérmentve.

Olcsobb, jobb és szebb, mint bárhol!

Olcsobb
jobb és szebb, mint bárhol!

Női ruhakelmék
legkedvezőbben megszerezhetők

HAMBURGER ADOLF
hölgy-divatárak üzletében
BUDAPEST,
IV. koronaherceg (uri) utca 8. sz.

Minták kívánatra bérmentve
ingyen küldetnek.

Minták kívánatra bérmentve ingyen!

H e l y b e l i g y á r t m á n y !

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy nálam, **saját készítményű** és a helybeli mértékhatóságok hivatal által **hitelesített folyadék- és száraz-mértékek** (liter stb.) a legjutányosabb áron kaphatók.

Ajánlom továbbá másféle, mindennemű **bádogos munkáimat**, valamint **nagy választéku asztalra való és függő petroleum-lámpásaimat**, ugyszintén **ligroin-lámpásaimat** és ahhoz való szeszt is a közönség figyelmébe.

Tisztelettel:

Sréter Ferenc, bádogos és éremű-árú-raktáros.

A

MÉTER-MÉRTÉK

című könyvem, mely több iskolában mint kézi-könyv tanítottatik, s mely a „Szentesi Lap,” — „Független Polgár,” — „Vasmegyei Lapok,” — „Elemi Tanügy” — „Székes Fehérvár,” — „Zalai Közönlöny,” — „Vasmegyei Figyelő,” — „Népiskola,” — „Tanügyi Lapok” stb.; részint napi, részint pedig hetilapok által a legkedvezőbb kritikában részesült — a Szentesi Lap kiadó-hivatalában

50

krajcárért még mindig megszerezhető.

Honthy László.

A hamisítástól óvatik!

Lyukas fogak kitöltésére

hatásosabb és jobb szer nincs, mint dr. **Popp J. G.** cs. kir. udv. fogorvos **fogblombéja** (Bécs, Stadt, Bognergasse Nr. 2.), melyet mindeuik maga egész könnyen és fájdalom nélkül a lyukas fogba illeszthet, mely aztán szilárdul a fogmaradékkal és foghússal összeforvva, a fog tovább romlását megátalja s a fájdalmat megszünteti.

Anatherin-szájviz

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvostól.
Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitűnőbb szer eszuszos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús dagadtai és sebei: fölolvastja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erőltetése által szilárdítja; s midőn a fogakat és a foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes frisséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot

Anatherin-fogpasta

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvos Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frisséget és tisztaságát fenntartja, azonkívül a fogaknak hőférséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napokint használata által nemesak a közönséges fogkö eltávolítottatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesül. E kitűnő szájviz kapható Szentesen: a gyógyszerárakban, ugyszinté a megyének minden gyógyszerárában és diszárkereskedésében.

Figyelmeztetésül: Készítményeim gyakori hamisításai arra kényszerítetnek, hogy azokat egyenesen, posta után küldjem szíjjel.

Dr. Popp J. G. cs. k. udvari fogorvos Bécsben.

Egy tanonc

fölvétetik **Seres Lajos** vegyeskereskedésében.